

Jens Nielsens Henrettelse

Horsensianske Rygter

Man fik travlt her i Byen i Gaar, da man erfarede, at Skarpretteren med sin Blok og Økse og sin Medarbejder var ankommen med 4-Toget om Morgenen. Med dette Faktum som Grundlag fik Rygterne fart. En troede hen paa Dagen, at Forbryderen og Brandstifteren Jens Nielsen var henrettet, en anden at han vilde blive det i løbet af Dagen, en tredje vidste, at Henrettelsen vilde finde Sted hen paa Aftenen og endelig troede en Mængde Mennesker, at Forbryderen til syvende og sidst dog vilde blive benaadet. I Aften var det umuligt at gaa paa Gaden uden at træffe paa Grupper, hvor det summede om Ørerne med »Henrettelse«, »Benaadning«, osv. En enkelt Herre, der havde kigget temmelig dybt i Glasset, gik omkring paa Gaden og fantaserede over Begivenheden. »Herregud«, sagde han, »nu skal han af med Hovedet, vi ved aldrig, hvor længe Gud vil lade os beholde vort«. Manden har aabenbart haft en Følelse af, at hans ikke havde den solideste Grundvold at hvile paa i den omtaaede Tilstand.

De mere nøgterne var enige om, at Jens Nielsen skulde Henrettes, og at Eksekutionen vilde finde sted tidligt i Morgen.

Ved Tugthuset

Overensstemmende med den sidst omtalte Antagelse, var folk tidligt paa Benene i Dag, en Mængde Mennesker begav sig allerede mellem 5 og 6 op til Tugthuset. Enkelte, navnlig Referenter, havde gaaet omkring deroppe hele Natten. I Førstningen gik Publikum op til selve Tugthuset, men inden ret længe fik man kun Lov til at opholde sig paa Vejen neden for Haven. Omkring ved 6-tiden kørte Politimesteren, Borgmester Lendrop, ind i Tugthuset, og kort Tid efter kom han ned og meddelte de talrige Referenter, at Henrettelsen vilde finde Sted et Kvarter over 7, men ingen som helst - ifølge Ordre - fik lov til at overvære den, derimod vilde der bagefter blive tilstillet Referenterne Oplysninger.

Bladenes Repræsentanter gik derefter ned ad Byen til, da der altsaa ikke var noget videre for dem at gøre. Dette gav Anledning til et Rygte om, at de alligevel var sluppet ind i Tugthusets Gaard.

Henrettelsen

I gaar Eftermiddag Kl. 3.30 blev Højesteretsdommen og den Kongelige Resolution læst op for Jens Nielsen, hvorpaa det Spørgsmaal rettedes til ham, om han ikke ønskede en Præst. Hertil svarede han med et tørt, snærende: »Nej» Siden blev Spørgsmaalet atter rettet til ham med Bemærkning om, at hans sidste Time var nær. Samme Svar. Jens Nielsen spurgte derpaa om hvornaar Eksekutionen vilde finde Sted. Herpaa blev der svaret, at det vidste man ikke, det kunne blive om en Time, og der kunde ogsaa godt hengaa flere Dage. Man spurgte ham for tredje Gang, om han saa dog ikke vilde tale med Præsten. Atter bestemt »Nej».

Jens Nielsen har sovet godt i Nat, og endnu den gang Politimesteren kom op til ham, var han ikke staaet op. Politimesteren fortalte ham nu, at hans sidste Time var nær, hvortil Forbryderen udtalte nogen forundring over, at Henrettelsen vilde finde sted saa hurtigt. Til Politimesterens spørgsmaal om han endnu ikke øn

»Jens Nielsen var rolig og værdig til det Sidste; nu har Vorherre taget sig af ham«, kunne politimesteren meddele den nysgerrige menneske-flok uden for Tugthusets porte - at det var rigtigt kunne Horsens Folkeblads medarbejder bekræfte. Han var den eneste journalist, der - forklædt - overværede Danmarks sidste hals-hugning.

skede en samtale med Præsten, svarede J. N. som Dagen i forvejen.

Kl. 5 Minutter over 7 blev han ført ud i Gaarden af fire Opsynsbetjente fra Tugthuset og hen til Skafottet, som han flygtigt betragtede, derpaa kastede han et Blik op til Tugthusets Vinduer og Gange, hvorfra ca. 200 Fanger kunde være Vidner til Henrettelsen, det syntes som morede det ham at se alle disse Lidelsesfæller, der nu maatte blive tilbage. Straks efter kom Præsten hen imod ham for at tale til ham, men Forbryderen sprang hurtigt 2-3 Skridt til side og snærrede: »Jeg har ikke noget at tale med Dem om!« Præsten nærmede sig atter og sagde: »Jeg skulde kun bringe dig den sidste Hilsen fra din Søster!» Jens Nielsen svarede ikke noget hertil, men saa kun lidt til siden. Politimesteren oplæste nu Underrets- og Højesteretsdommen for ham og forelagde ham for sidste Gang det Spørgsmaal: »Ønsker du saa ingen Præst?» Jens Nielsens Svar var det samme haarde »Nej» som tidligere. Politimesteren lagde da sine Hænder paa Fangens Skuldre og sagde: »Farvel Jens Nielsen, og Gud være med dig!«, hvortil J. N. Svarede højt og tydeligt: »Tak!» Politimesteren henvendte derpaa følgende ord til Skarpretter Sejstrup: »Vil De saa gøre Deres Pligt!» Sejstrup tog da J. N. læmpeligt i Armen og sagde kun: »Værsgod!» J. N. gik saa hen og lagde sig paa Skafottet og hjalp selv til med at faa Hovedet lagt til Rette.

I næste Øjeblik faldt Øksen, og J. N. der til det sidste var den samme som al Tid, var ikke mere blandt de levendes Tal. Øksehugget var saa vellykket, at ikke en eneste Muskeltrækning i Legemet blev iagttaget.

Seks Tugthusfanger lagde Liget i Kiste.

Følgende Personer overværede Eksekutionen: Politimesteren, Fuldmægtig Andersen, Pastor Hallstrøm, Læge Winde, Overbetjent Eriksen, Politibetjentene Hansen og Mathiasen samt 6 Opsynsbetjente fra Tugthuset.

Efter Henrettelsen

En Mængde Mennesker ventede under stor Spænding paa Vejen udenfor Tugthuset paa at faa det endelige Resultat at vide. Lidt før halv otte kom der saa Meddelelse om, at Jens Nielsen var Henrettet, og kort Tid efter kom Politimesteren kjørende. Ankommen til Folkemængden lod han Vognen holde og udtalte i Korthed følgende: »Det hele er forbi nu og er forløbet heldigt, Jens Nielsen var rolig og værdig til det sidste, nu har Vorherre taget sig af ham«. Han opfordrede derpaa Forsamlingen til at begive sig Hjem og kjørtc derefter selv bort.